

controllere, kunde iværksættes. Jeg mener rigtignok, at dersom mit andet Forslag til en ny Affattelse af § 2 blev antaget, var det nok til den hele Lov, saa at, naar de to Paragrapher vare vedtagne, vilde alle de øvrige Bestemmelser og Vidtløstigheder være overflødige. Jeg skal paa denne Maade anbefale disse to Paragrapher til Antagelse.

B. Christensen: Jeg skal tillade mig i al Korthed at udtale mig om Loven og de Ændringsforslag, der foreligge Thinget. — Det vil ikke kunne overraske det høitærede Thing, naar jeg udhæver, at jeg finder Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, baade ubetimmeligt og uretfærdigt. Jeg finder det ubetimmeligt, fordi det virkelig ikke vides eller kan vides, saalænge ingen Fredsorganisationsplan foreligger, hvorvidt det er fornødent at holde det her omhandlede Antal Heste, og hvorledes det er fornødent at fordele dem. Vi have hørt, at i ordinaire Fredstider har aldrig det fulde Antal af 1728 Heste været indfaldt temporairt; vi have hørt Sagkyndige yttre sig derhen, at det er venteligt, at ved den kommende Organisation vil navnlig Cavallerieudrustningen blive indskrænket meget i Forhold til tidligere, men Enhver maa dog indrømme, at det da er, jeg kunde fristes til at sige, skadeligt og upassende, at anordne Noget, at give en Lov ud om den Byrde, der saaledes skal fordeles paa Landet, saa kort forinden man maa vente og fordre, at en formelig Fredsorganisationsplan forelægges. Men jeg finder ogsaa Loven, som den er foreslaaet, uretfærdig; thi der er ingen Grund, ingen Ret fra Statens Side til at lægge denne Hestebyrde udelukkende paa Hartkornet, der er saameget mindre Anledning til at gjøre det netop nu, som Erkjendelsen af det Mislige i at have Hartkornsskat eller paalægge Hartkornsskat er almindelig. Det er ogsaa oplyst, at den foreslaaede Fordeling medfører en Dmmatriculering, altsaa en Ulighed i det hidtilværende Besættingsforhold, der igjen forekommer mig at maatte vække stor Betænkelighed mod Lovudkastet. Med disse almindelige Anskuelse er det naturligt, at det yderligste Ændringsforslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand fra Aalborg (Jugstrup), ikke

kan andet end tiltale mig. Ved dette Forslag bliver Alt holdt i den hidtilværende Tilstand, indtil en Organisationsplan fremkommer, og de Udredere, hvortil jeg iøvrigt selv hører, der have Heste at stille, vederlægges saaledes, at det, der nu er Byrde ved Udredningen, ikke bliver sølbar som saadan. Det er imidlertid nærmest for at yttre mig om det Forslag, som Udvalgets Mindretal, hvortil jeg selv hører, har stillet, at jeg har reist mig. Dette Forslag gaaer nemlig ud paa, at Lovens § 2 skal forandres derhen, at de nærværende Districtshæfte indkaldes endeligen til Statens Tjeneste. Dette Forslag maa jeg paa det Indstændigste anbefale til Thinget. Det er nemlig efter min Overbeviisning, endog efterat jeg har hørt alle de Grunde derimod, som et æret Medlem af Thinget med stor Anstrengelse og Vidtløstighed har fremsørt, klart, at Staten er berettiget til en saadan Indkaldelse, ligesom det ogsaa er mig klart, at vi Udredere ikke see nogen Uret, ved at en saadan Indkaldelse finder Sted. Under saadanne Omstændigheder at give et Vederlag af Statskassen, forekommer mig aldeles utilstedeligt. Den ærede Ordfører har sagt, at Anordningen af 1774 i § 30 ved „overordentlige Conjuncturer“ paa ingen Maade har tænkt sig eller kunnet tænkt sig, at derunder skulde forstaaes et Tilfælde som det nærværende, hvor man vil have Hestene indkaldte, fordi den hele Hesteanordning skal forandres; men jeg maa henlede det ærede Things Dymærksomhed paa, at han slet ikke har legitimeret denne sin Anskuelses Rigtighed, og jeg troer, at Enhver med Lethed vil kunne afgjøre, om ikke ogsaa det Tilfælde ret vel kan indbefattes under det, Forordningen kalder en overordentlig Conjunctur, at det hele hidtidige Hestehold skulde haves, og et nyt indrettes efter nyt Princip. Det er med Hensyn hertil, at min ærede Ven fra Svendborg (J. A. Hansen) og jeg selv have tilladt os at foreslaae, at de nærværende Districtshæfte skulle indkaldes for bestandig, og at altsaa Bestemmelsen i § 2 bortfalder. Jeg skal indskrænke mig til at anbefale dette Forslag, idet jeg iøvrigt kan henholde mig til de vidtløstige Udviklinger netop om dette Punkt, som allerede have fundet Sted i denne Sag.